

den Kilde. Naar man dernæst kræver, at Lærere og Lærerinder ikke maa bo paa Anstalterne, men skulle bo i Byen, er det en absolut Fejl at lægge Anstalterne et Sted, hvor der er 2 Mil til Købstad, men jeg finder for Resten, at de godt kunne bo paa Landet. Vi se alle vore andre Anstalter ligge nær ved Byerne, saaledes som Anstalterne i Fredericia, Middelfart og Vordingborg. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade anbefale det nævnte Sted. Derimod, naar mit Forslag bliver forkastet, og de ikke kunne blive liggende paa Sjælland men skulle flyttes, vil jeg være villig til at foreslaa dem flyttede til Viborg, idet Planen om at lægge dem der ikke er nær saa dyr, ca. 100,000 Kr. billigere, tror jeg, og Anstalterne der vilde komme til at ligge tæt ved Byen og i en Natur, der vistnok er lige saa sund som andre Steder. Det kunde jeg subsidiært have sluttet mig til, men principalt maa jeg fastholde, at det kan alt sammen gøres meget billigere her paa Sjælland. Naar man har fremhævet Badene og den friske Søluft, kan jeg godt skatte dette, men kun under Forudsætning af, at man absolut skal flytte, thi ellers mener jeg ikke, der skal tages Hensyn dertil. Afdøde Professor Keller valgte, som jeg har bemærket i Betænkningen, Pladsen til sine Anstalter uden noget særligt Hensyn til Søluft og Søbade, og jeg tvivler ogsaa paa, at i alt Fald en stor Del af Asylisterne kunne faa Brug for Søbade eller ligefrem kunne komme i Søbade, medmindre man kunde pumpe Vandet op i Badekarrene. Jeg vil derfor meget indstændig tilraade at vedtage mit Forslag om, at der skal bygges til de allerede værende Anstalter ved „Lille Mosegaard“ og „Karens Minde“. Den ene er jo et Asyl, hvor man kunde anbringe Asylister, den anden er for arbejdsføre, og der kunde man passende bygge til for de arbejdsføre, som der mangler Plads til. Man kan bygge meget billigere, og det har vist sig, at gamle Professor Keller forstod at bygge billigt og hensigtsmæssigt, og at Alumnerne paa disse Anstalter have det godt, passes i enhver Henseende paa bedste Maade. Naar Udvalget i sin Tid saa hurtig gik fra at lægge Anstalten ved Viborg, forstod jeg det ikke, det kom mig helt hovedkulds paa. Jeg ser imidlertid af Betænkningen, at det er af Hensyn til Professor Keller, der paa Grund af sit Helbred ikke kan gaa til Viborg og overtage Anstaltens Bestyrelse der; men en saadan Anstalt bygges jo ikke for et Slægtled, men den byg-

ges for fremtidige Slægter, saa hvor højt man end skatter Professor Kellers Virksomhed, burde et saadant Hensyn ikke komme i Betragtning, naar man bygger Anstalter til en Bekostning af over 1 Million Kroner. Jeg skal derfor som sagt anbefale mit Forslag, der gaar ud paa at give den ærede Minister Bemyndigelse — ja, han behøvede egentlig ikke denne Bemyndigelse, naar der havde været Tid, saa at han kunde have faaet den gennem Finansloven — til at give disse Anstalter et Laan, hvorved de kunne faa den tilstrækkelige Udvidelse. Jeg kan heller ikke forstaa det rigtige i at faa et stort Landbrug i Gang, ved saadanne Anstalter. Muligvis vilde det være heldigt at købe et mindre Stykke Jord ude ved „Lille Mosegaard“, hvor man kan faa det, men at sætte større Landbrug i Gang paa 100—150 Tdr. Land og derover kan jeg slet ikke se er rigtigt. Det kan næppe bestrides ved Alumnerne, selv om de ere arbejdsføre, men der maa frisk Arbejdskraft til, som bestandig kan efterse Udførelsen af det mere vigtige og nyttige Arbejde, som kræver nogen Omtanke. Heller ikke vil et større Landbrug betale sig ved Anstalterne. Altsaa, man bør blive, hvor man er, og maaske, hvis der er Trang dertil, købe et Stykke Jord mere. Med disse Ord skal jeg anbefale mit Ændringsforslag.

Paulin: Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Henriksen) og jeg have i Forening stillet et Underændringsforslag til Flertallets Ændringsforslag, og det er i Anledning af dette Ændringsforslag, jeg paa Mindretallets Vegne vil tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger. Ved dette Lovforslags første Behandling saavel som ogsaa ved dets fortsatte senere Behandling i Udvalget var Mindretallet klar over, at den Sag, hvorom her handles, er af overmaade stor Betydning. Det er blevet oplyst for Udvalget, at der rundt omkring i Landet i Hjemmene er en hel Del aandssvage Børn, som hidtil af Mangel paa Plads ikke have kunnet optages paa Aandssvageanstalterne, og naar man tænker paa, hvilken stor Byrde det maa være for det enkelte Hjem at have et saadant stakels aandssvagt Barn eller maaske flere — maaske ofte i et fattigt Hjem, der ikke er i Stand til at yde disse Børn det nødvendige Tilsyn og Pleje — kommer man meget snart til den Erkendelse, at det er en Sag, som man bør tage sig af, selv om det skal koste noget. I Erkendelse heraf har Mindretallet ogsaa kunnet slutte sig